

skal der sættes penge af, men det behøver jo ikke betyde, at der skal stilles definerede og detaljerede krav.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Vesselbo må have mig undskyldt, men hr. Vesselbo lyder altså fuldstændig som et ekko af den gamle regering i den katastrofale fase, hvor man sagde: Oh, vi giver mange penge uden at stille nogen krav til DIF og DGL. Nu skal de have ekstra penge, men nu må vi i hvert fald bestemme, hvad de skal bruges til. Vi kan ikke bare give dem uden videre.

Jeg er sikker på, at den nuværende kulturminister deltog i den diskussion, og jeg er sikker på, at han kan huske argumentationen. Vi var en del, der sagde: Nej, vi giver sådan set et beløb, fordi vi synes, organisationerne opfylder en vigtig funktion, og hvis vi ikke synes, de gør det længere, kan vi beskære tilskuddet. Vi kan også give mere, hvis vi mener, tingene bliver gjort bedre, hvis vi gør det, og vi kan eventuelt helt fjerne det. Men vi går ind for frihed under ansvar, så vi giver mulighed for, at de selv kan udvikle sig.

Jeg synes, at alt det, vi hører fra hr. Eyvind Vesselbo i dag, er den samme kontrolfreakmentalitet, som også prægede den gamle regering på det tidspunkt. Man skal simpelt hen kontrollere, og jeg må indrømme, at jeg syntes ikke, det var godt dengang, og jeg synes heller ikke, det er godt nu.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det jo svært, når hr. Søren Søndergaard stiller mig et spørgsmål, og jeg svarer på det, og hr. Søren Søndergaard så siger: Jamen hr. Vesselbo svarede på noget helt andet.

Hr. Søren Søndergaard udlægger mine svar på en helt anden måde end det, jeg svarede. Jeg svarede faktisk lige det modsatte af det, hr. Søren Søndergaard konkluderer, men det er klart, at da jeg ikke repræsenterer Enhedslisten, kan jeg ikke svare på den måde, Enhedslisten gerne vil have. Da jeg repræsenterer Venstre, svarer jeg på den måde, som Venstre gerne vil have, og det kan vel ikke komme bag på hr. Søren Søndergaard.

99,9 pct. – jeg mener, at hr. Søren Søndergaard må have hørt det tal – af de penge, der bliver bevilget til danske teatre, bliver der ikke nødvendigvis stillet krav i forbindelse med. Der stilles

ikke krav om, hvilke forestillinger der skal spilles, og hvilke skuespillere der skal benyttes, så der er ikke nogen detailstyring overhovedet. Men når man fremsætter to forslag som dem, vi nu er i gang med at diskutere her i aften, ville det da være rart at vide, hvorfor man pludselig kommer med forslagene, når man i øvrigt er med i et forlig om noget andet. Det er da rart at vide, hvad de penge skal bruges til. Kulturministeren har forklaret klart og tydeligt, hvad de ekstra 3,7 mio. kr., som regeringen har givet, skal bruges til, og det er seriøst politisk arbejde.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Louise Frevert som ordfører.

Louise Frevert (DF):

Man må nok betegne Det Danske Teater for det fremmeste turnéteater i Danmark. Det har et højt kunstnerisk niveau med stor alsidighed i sine teaterproduktioner.

Socialdemokraterne har i deres beslutningsforslag foreslået, at Det Danske Teater skal have et tilskud på 7,5 mio. kr. Nu er det ikke, fordi jeg har lyst til at gentage mig selv, men det er jo svært at lade være med blot at indskyde den fodnote, at her har vi igen et eksempel på, at Socialdemokraterne mener, at teatrene og kunsten i det hele taget i Danmark bare skal have tilført uanede midler for at kunne præstere kvalitet.

Det Danske Teater har bevist, at det med et for så vidt rimeligt tilskud har været i stand til at præstere kvalitetsforestillinger, og vi er da også i Dansk Folkeparti enige med kulturministeren i, at det vil være på sin plads at forhøje Det Danske Teaters tilskud med 2,6 mio. kr. til en almindelig forestilling. Vi skal også huske, at der gives et tilskud på 1,1 mio. kr. til en børneteaterforestilling, så alt i alt er det et tilskud på 3,7 mio. kr., og med det tilskud vil Det Danske Teater kunne sætte yderligere to nye produktioner op. Syv produktioner og en børneforestilling om året må siges at være i top.

Kl. 20.45

Det Danske Teater udfylder en rolle, som er meget væsentlig i det danske teaterliv, nemlig turnéteatrets virke. Selv om der er andre teatre, der har turnévirkosomhed, er det jo ikke turnévirkosomhed, som Det Danske Teater har, hvor det er baseret på at være et rigtigt turnéteater. Alle danskere skal have mulighed for at se godt, gedigent teater selv i den yderste afkrog af Danmark, og det giver Det Danske Teater muligheden for.